

RODINA POTŘEBUJE TRÁVIT ČAS SPOLU

Některé rodiny žijí v šíleném tempu. Hovořil jsem s rodiči, jejichž děti začaly ve třech či čtyřech letech s gymnastikou, v pěti s fotbalem, v šesti s florbalem a v sedmi s karate... Naše sedmiletá dcera není v žádném sportovním klubu. Někdo možná řekne, že je ochuzená, ale přál bych vám, abyste viděli její nadšení, když se její starší bratr vrátí domů! Naše děti se mají navzájem rády, protože si spolu mohly vytvořit vztah. Vztah si vytvořily, protože jsme spolu trávili dostatek času.

**RODINA NENÍ NĚCO, CO JSTE DOSTALI.
JE TO NĚCO, CO TVOŘÍTE.**

Chcete-li vytvořit rodinu, musíte spolu trávit čas, musíte společně jíst, hrát hry a hovořit spolu. Pokud toto nebudete mít na zřeteli, nedivte se, že vaše děti nebudou stát o to, aby byly spolu, jakmile odrostou. Chcete-li život svého syna skutečně ovlivnit, musíte s ním trávit čas. Jiné cesty není. Chcete-li, aby se o vztahu k ženám syn naučil něco od vás, a jen ne od svých vrstevníků ze sousedního bloku, musíte si položit otázku: Jsme ochotní s ním trávit tolik času jako jeho vrstevníci?

Zpracováno podle knihy Kevin Leman: Jsou muži skutečně takoví, jak si myslíte?, kterou vydalo nakladatelství Návrat domů www.navrat.cz. Redakčně upraveno.

NĚKTERÉ LIDI NEMŮŽU VYSTÁT...

*Snášejte se a navzájem si odpouštějte,
má-li kdo něco proti druhému. (Kol 3,13)*

Snášet se a odpouštět si...? Možná nás napadne: kdyby byli druzí jiní, bylo by to snášení snadné. Nebo: kdyby byli jiní aspoň ti nejbližší, na kterých mi nejvíc záleží. Ale oni jsou „takoví“...

Každý jsme ale „nějaký“ a rozhodně nejsme pro každého a vždy ideální. Nekonečné přemítání o tom, jak by se měl druhý změnit, v podstatě nikdy k ničemu nevede, leda později ke konfliktu.

Naopak poněkud nepříjemné přemýšlení o tom, jak jsem já sám někdy těžko snesitelný, může můj vztah k druhým poněkud nadlehčit. Vždyť oni snášejí mne a dokonce mi i odpouštějí. Mám tedy o důvod více snášet je a také jim odpouštět. Je to svízelné a nejde to hned a vždy.

Přesto: „Alespoň někdy“ je nekonečně více než „nikdy“. Každý úspěch ve snášení druhých a v odpouštění nás může posílit v poznání, že to jde. A v odhodlání: Zkusit to zase.

*Aleš Opatrný
Převzato z www.vira.cz*